

בש"פ 5202/16 - חסן אלגדאמין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5202/16

כבוד השופט צ' זילברטל
חסן אלגדאמין

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בתיק עפ"ת 40688-03-16 שניתנה ביום
27.4.2016 על ידי כב' השופטת העמיתה קלרה
רג'ניאנו

עו"ד דוד גולן

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו מיום 27.4.2016 של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 40688-03-16 (כב' השופטת העמיתה ק' רג'ניאנו), בגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטתו מיום 15.2.2016 של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה בפ"ת 708-11-15 (כב' השופטת ר' וקסמן), בגדרה הורה בית המשפט על פסילת רישיון הנהיגה של המבקש עד למתן פסק דין בעניינו.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 3.11.2015 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה), במסגרת תאונת דרכים שגרם המבקש עת נהג במשאית (להלן: התאונה). בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לפסילת רישיון הנהיגה של המבקש עד למתן פסק דין בעניינו, בהתאם לסעיף 46ב(א) לפקודה. בית משפט השלום קיבל את הבקשה והורה על פסילת רישיונו של המבקש, בקבעו שהמבקש לא הצליח לסתור את חזקת המסוכנות הסטטוטורית שקמה נגד נהג שהוגש נגדו כתב אישום בגין גרימת תאונה דרכים בה נהרג אדם, על-פי סעיף 46 לפקודה.

ערו של המבקש לבית המשפט המחוזי כלפי החלטת בית משפט השלום נדחה, וזאת מהטעם שלא עלה בידי המבקש לסתור את חזקת המסוכנות המיוחסת לו, חרף טענתו כי התאונה אירעה עקב תקלה בבלמי המשאית, טענה הנסמכת על חוות דעת מומחה מטעם המבקש, בוחן התנועה משה בן עזרי, ממנה עולה כי עובר לתאונה נוצר ליקוי מכני במערכת הבלמים של המשאית, דבר שלא נמצא בשליטת המבקש. בית המשפט המחוזי עמד על כך שיש לברר את השאלות העולות מחוות הדעת, באשר לתקינות הבלמים, במסגרת בירור הראיות בתיק העיקרי, ואין בחוות הדעת כדי לכרסם בחזקת המסוכנות שמיוחסת למבקש. עוד הובא בחשבון עברו של המבקש, שלחובתו 21 הרשעות תעבורה קודמות, וכן פסילת רישיון על תנאי למשך ארבעה חודשים שתלויה ועומדת נגדו.

הבקשה

2. כלפי החלטה זו הוגשה הבקשה דנא, בגדרה נטען כי עניינו של המבקש מעלה שאלה עקרונית המצדיקה דיון "גלגול שלישי" באשר לנטל שמוטל על כתפיו של נאשם לסתור את חזקת המסוכנות המיוחסת לו עת נפסל רישיון הנהיגה שלו במסגרת סעיף 46 לפקודה. לגישתו של המבקש, עת קיים כרסום בראיות בהליך העיקרי שבכוחו להעלות ספק סביר באשר לאשמתו של הנאשם, שהוא המצב בעניינו של המבקש, פירוש הדבר הוא כי הנאשם עמד בנטל להפריך את חזקת המסוכנות המיוחסת לו. עוד נטען, כי פסילת רישיונו של המבקש גורמת לפגיעה לא מידתית, כאשר לא יוחס משקל ראוי לראיות בתיק העיקרי שבכוחן לסתור את חזקת המסוכנות בעניינו על-ידי כך שהן מעוררות ספק בסיכויי הרשעתו.

דיון והכרעה

3. דין הבקשה להידחות מבלי שתתבקש תשובה. הלכה היא שרשות ערר תינתן אך באותם המקרים המעוררים שאלות בעלות חשיבות עקרונית החורגות מעניינו הקונקרטי של המבקש, או בהתקיים נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות זאת (ראו: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 (17.4.2011), והאסמכתאות שם). המבקש מעלה שאלה באשר למשקל שיש ליתן להערכת חומר הראיות, ובהן ראיות ההגנה וחוות הדעת, עת מבקש נאשם לסתור את חזקת המסוכנות שקמה נגדו במסגרת הליך בעניין פסילת רישיון נהיגה לפי סעיף 46 לפקודה. סוגיה זו נדונה זה מכבר בבית משפט זה, ונקבע כי בירור הראיות והמשקל שראוי לייחס להן מקומו בבית המשפט שדן בהליך העיקרי, כאשר במסגרת הליך לפי סעיף 46 לפקודה יובא חומר הראיות בחשבון כחלק ממכלול השיקולים הקיימים ביחס למסוכנות הנאשם (ראו: בש"פ 6653/13 אליהו נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.10.2013); בש"פ 6757/09 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה ח' (14.9.2009) (להלן: עניין מזרחי)). כך, לדוגמא, "מקום בו יש חולשה ניכרת בחומר הראיות, העשויה להביא לזיכוי הנאשם" (עניין מזרחי, פסקה ח'; ההדגשה הוספה) תהייה לכך השפעה על בחינת הראיות לעניין הערכת מסוכנותו של נאשם. כפי שנפסק, הגשת כתב האישום, כשלעצמה, מקימה את חזקת המסוכנות, אותה רשאי הנאשם

לסתור. בחינת המסוכנות נעשית על-פי מכלול הנתונים, ובהם "עברו התעבורתי" של הנאשם ונסיבות התאונה, ולא רק על יסוד הערכת הראיות שבידי הצדדים ובחינת סיכויי ההרשעה. ברי, לפיכך, שאין די ביצירת ספק לגבי אפשרות ההרשעה על מנת לסתור את חזקת המסוכנות, וכאמור לעיל – לעניין מצב הראיות יש להצביע על "חולשה ניכרת". זה הדין העולה מפסיקת בית משפט זה ואין צורך במתן רשות ערר על מנת לעצב את ההלכה בסוגיה. הבקשה דנא נטועה כל כולה ביישום הדין הקיים על מערכת העובדות הקונקרטית. ממכלול הנתונים התרשמו הערכאות הקודמות שלא עלה בידי המבקש להרים את הנטל המוטל עליו לסתור את חזקת המסוכנות שקמה נגדו. לפיכך, הבקשה אינה עומדת באמות המידה למתן רשות ערר. יתרה מכך, כנגד חוות דעתו של המומחה מטעם המבקש מנה בית המשפט המחוזי שורה של ראיות לכאוריות המבססות את האפשרות שהתאונה לא נגרמה עקב הכשל הטכני בבלמים, ככל שהיה כזה. בוודאי שאין מדובר במצב של "חולשה ניכרת" בראיות התביעה, וגם אם עצמתן פחותה במשהו נוכח מסקנות חוות הדעת האמורה, יתר הנתונים הצריכים לעניין – ובראשם הרשעותיו הקודמות של המבקש וקיומה של פסילה על תנאי – עומדים בבירור כנגד סתירתה של חזקת המסוכנות.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' בתמוז התשע"ו (11.7.2016).

ש ו פ ט